

Sensor voor grondwaterkwaliteit

Door Bart Breij

VALTHERMOND ■ De gloednieuwe sensor 'ziet' meststoffen en andere mineralen in de grond. Het is een 60 centimeter lange buis voorzien van allerlei chips met scanpunten, die als een soort peilinstrument de grond ingaat. Nabij het buisje staat een ruim 2 meter hoog weerstation dat de gegevens van de sensor samen met de weersomstandigheden doorstuurt naar de centrale in Emmen. De kosten van het apparaatje zijn 2500 euro.

Geïnteresseerden kunnen hun portemonnee echter nog niet trekken. Het is slechts de eerste stap van het driejarige Watersense project, waarin waterschapbeheerders, een waterleidingmaatschappij, onderzoeksbureau's en boeren pogen te profiteren van meer kennis over bodemwater.

Veel gegevens zijn reeds bekend, maar in het project moet de informatie afkomstig van de honderd geplande sensoren aan elkaar worden ge-

Peter Raatjes van het bedrijf Dacon, dat de gegevens van de sensoren verwerkt.

Foto: Henk Benting

knoopt. Zo kunnen er computermodellen worden gemaakt over bijvoorbeeld het afzaken van landbouw-bestrijdingsmiddelen in de bodem. Dat is volgens projectleider

Martha Buitenkamp niet alleen in het voordeel van de waterschappen. "Het waterschap krijgt het volgens de huidige klimaatvoorspellingen moeilijk met de hoeveelheid water, maar met dit project kunnen zij veel informatie verschaffen om waterproblemen te beheeren. Drinkwaterzuiveraars kunnen ermee zien hoe schoon hun grondwater nou eigenlijk is en waar ze het wel of niet vandaan moeten halen. Ook boeren hebben er baat bij. Zij weten direct hoeveel bestrijdingsmiddel de gewassen vasthouden en hoeveel overbodig is."

De sensorgegevens worden het eerst toegepast op een akker met aardappels. Daarna volgen zo'n honderd andere sensoren in het Hunzegebied van Zuidlaren tot Emmen, die de grond in gaan nabij natuurlandschappen en waterschapstructuren zoals stuwdammen. De aardappelakker is de eerste halte, omdat daar de grootste financiële klappers op landbouwgebied kunnen vallen.